

Motion till riksdagen 2005/06:Kr252

av Kent Olsson m.fl. (m)

Kulturskaparnas villkor

Motionen delad mellan flera utskott

1 Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om arbetsmarknaden för kulturskapare.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om konstnärer och skatterna.¹
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om en utredning om momssatser på kulturområdet.¹
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om konstnärer som småföretagare.²
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om upphovsrätten.³
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om översyn av bidrag till kulturskapare.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om konstnärerna och socialförsäkringssystemet.⁴
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om sjukpenningen.⁴
9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om konstnärerna och pensionssystemet.
10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om konstnärerna och socialbidragen.⁵
11. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om skatteregler för scenkonstnärer.¹
12. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om konstnärerna och arbetsmarknadsstödet.⁶
13. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om behovet av att utveckla försäkringsalternativ.⁴
14. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om en utvärdering av AF-kultur.⁶
15. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om inkomst i stället för bidrag.

Fel! Okänt namn på

16. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om ett basår för all konstnärlig utbildning.⁷

¹Yrkandena 2, 3 och 11 hänvisade till SkU.

²Yrkande 4 hänvisat till NU.

³Yrkande 5 hänvisat till LU.

⁴Yrkandena 7, 8 och 13 hänvisade till SfU.

⁵Yrkande 10 hänvisat till SoU.

⁶Yrkandena 12 och 14 hänvisade till AU.

⁷Yrkande 16 hänvisat till UbU.

2 Moderata utgångspunkter

Kultur handlar om kreativitet, om upplevelser, om tankeutbyte, om bildning och om engagemang. Kultur handlar alltid om människor och deras liv. Det handlar om att uppleva, om att bli berörd, om att värna och om att skapa.

Kulturen betonar andra värden än vad vi vanligen betraktar som strikt materiella och har därför stor betydelse för ett humanistiskt och demokratiskt samhälle. Ett rikt kulturliv har också vitaliserande effekter på samhället som helhet: på vetenskap och forskning, på näringsliv, hälsa och ekonomi. Nya idéer och associationer väcks av litteratur, musik, konst, dans, arkitektur och design.

Kulturens betydelse kräver dock att vi bevakar att kulturen får gynnsamma betingelser. Den uppgiften åligger det allmänna om inte kulturen kan göras tillgänglig på annat sätt. Möjligheter till kulturupplevelser skall finnas i hela landet.

3 Inledning

Kulturen skall vara en fri och obunden kraft i samhället. Den skall förutsättningar för ett kulturellt växande Sverige. Genom en större enskild sektor och ett starkare civilt samhälle kan såväl människor som företag växa. Kulturpolitiken handlar oftast alltför mycket om institutionen eller själva huset i stället för om konstnären och verksamheten. Kulturpolitiken måste garantera mångfald, konstnärlig frihet och kvalitet och tillåta det experimentella och udda. Alltför många sätter likhetstecken mellan institutioner och kulturpolitik när det i själva verket handlar om den enskilde konstnären.

För att uppnå detta krävs en politik som minskar skatter, byråkrati och regler som i dag missgynnar kulturskapare. Det är centralt att det skapas sådana villkor för de professionella konstnärerna att de skall kunna basera sin försörjning på ersättning för utfört konstnärligt arbete. Detta förutsätter satsningar som syftar till att öka efterfrågan på konstnärliga tjänster, både inom det offentliga livet och inom det privata näringslivet. Utveckling av befintliga ersättningssystem som individuell visningsersättning, utställningsersättning och olika upphovsrättsersättningar bör fortgå, men för att konstnärer skall kunna ersättas genom sådana system, måste det också finnas en efterfrågan som leder till inköp, utställningar och nyttjande inom olika medier.

Några av de förslag vi har för att ge landets kulturskapare goda och trygga förhållanden är dessa:

- Utveckla konstnärernas möjligheter att leva på sitt konstnärskap och därmed minska beroendet av bidrag.
- Kulturskapare gynnas av sänkta skatter.
- En översyn av de olika momssatserna inom kulturområdet måste snarast genomföras.
- Företagens inköp av konst måste bli avdragsgilla.

Fel! Okänt namn på

- Reglerna för sponsring måste göras klarare och mer generösa.
- Regelförenkling för småföretagare enligt Småföretagsdelegationen måste genomföras fullt ut.
- En översyn av reglerna kring sjukpenningen för kulturskaparna måste genomföras.
- Ökade kunskaper om affärsjuridik, marknadsföring och entreprenörskap.

4 Arbetsmarknaden

Arbetsmarknaden för kulturskapare är problematisk. Ett viktigt skäl är att många människor inte har råd att "konsumera" kultur. Det beror bl.a. på att skatterna är för höga och nettot i plånboken för litet. Ett annat skäl är att antalet utbildningsplatser har ökat och därmed också konkurrensen om de alldeles för få uppdragen. Samstämmigheten mellan de konstnärliga högskolorna och arbetsmarknaden måste därför öka, liksom samarbetet mellan övriga högskolor och universitet. Dagens regler på arbetsmarknaden är ofta ett hinder i utvecklingen, eftersom de inte i tillräckligt hög grad tar hänsyn till kulturskaparnas speciella villkor.

Konstnärernas Riksorganisation, Föreningen Sveriges Konsthantverkare och Industriformgivare och Konstnärscentrum beskriver i sitt gemensamma svar på SOU 2003:21 Konstnärerna och trygghetssystemen några av problemen:

Tillväxthämmande faktorer på konstmarknaden:

- Företagen saknar avdragsrätt vid köp av konst, vilket försvårar för konstnärerna att finna avsättning för produkter och tjänster inom det privata näringslivet.
- Komplicerad momsituation som medför att konstnärer och beställare/kunder tvingas hantera upp till fyra olika momssatser.
- Hög moms (i regel 25 %) på galleriförsäljning och uppdrag, vilket leder till höga priser som försvårar försäljning till privatkonsumenter.
- Den statliga rekommendationen om att avsätta 1 % för konstnärlig gestaltning vid ny- och tillbyggnader efterlevs i mycket begränsad omfattning (endast ca 40 % av kommunerna tillämpar regeln i någon form och endast i undantagsfall når man 1 %).
- Tullbestämmelser försvårar och fördyrar utbyte med länder utanför EG-området.
- Möjligheter till sponsring av konstnärliga projekt är begränsade.
- Stor brist på resurser till forskning och utveckling som befrämjar ett bättre tillvaratagande av konstnärlig kompetens i samhället som helhet.

Vi delar i många avseenden dessa synpunkter och ger nedan förslag på hur vi vill förbättra kulturskaparnas villkor.

5 Kulturskaparna och skatterna

Konstnärer har svårt att leva på intäkterna från den konstnärliga verksamheten. Även om konstnärerna inte vill se sig som småföretagare är ändå de regler som styr företagare och konstnärer desamma. Det är därför angeläget att förbättra förutsättningarna för konstnärer, liksom för alla företagare, beträffande bl.a. skatter, byråkrati och krångliga regler, exempelvis momsinsbetalningar och egenavgifter.

Konstnärer har generellt, trots att de både kan vara väletablerade och välutbildade, låga inkomster av sitt konstnärliga arbete. I genomsnitt kommer endast omkring en femtedel av inkomsten från detta arbete. Konstnärerna utgör ca 0,6 % av arbetskraften eller ca 25 000 personer. Bildkonstnärer är den konstnärskategori som har de lägsta bruttointkomsterna, ca 115 000 kronor i genomsnitt, vilket motsvarar ca 60 % av genomsnittsinkomsten för befolkningen i övrigt. Även mycket låga inkomster beskattas med kommunal inkomstskatt. Därutöver skall egenavgifter betalas. Konstnärernas låga inkomster medför att den höga beskattningen utgör ett hinder för flertalet att försörja sig på inkomsten från den konstnärliga verksamheten. Ofta behövs kompletterande inkomster från ytterligare arbete. Sverige är ett av de länder som beskattar låginkomsttagare allra högst. För att komma ifrån detta bör ett arbetsavdrag införas, ett arbetsavdrag som medför lägre inkomstskatt i vanliga inkomstlagen.

Alla får på så sätt rejält sänkt inkomstskatt. Förslaget innebär också att den statliga inkomstskatten reduceras, vilket innebär ökade möjligheter att sprida ojämna inkomster över åren utan att en tillfällig topp straffbeskattas. Det underlättar tillvaron för t.ex. bildkonstnärer som oregelbundet säljer t.ex. en tavla till högt pris.

Vi moderater eftersträvar ett tydligt skattesystem där de olika momssatserna måste ses över, med en enhetlig momssats. Ett tydligt exempel på problem i dagens momssystem är den som gäller skillnaden mellan om en konstnär själv säljer sitt verk eller väljer att låta en gallerist göra det. I dag inträder 12 % moms för bildkonstnärer vid egen försäljning över 300 000 kronor. Om hon/han väljer att låta en gallerist sälja tavlan blir momssatsen 25 %.

Vad gäller gallerimomsen kan man å ena sidan se en orättvisa i att konstnärer blir momsbelagda i galleriet, å andra sidan kan man jämföra gallerier med andra butiker och museer och eftersträva likhet mellan olika "butiker" i beskattningshänseende. Vi föreslår att det tillsätts en utredning om en gemensam momssats för kultursektorn. I denna utredning måste också gallerimomsfrågan belysas.

I dag är inte inköp av konstföremål avdragsgilla för företag. Vi vill ändra på detta. Företag bör få full avdragsrätt för inköp av konst och för konstnärliga utsmyckningar. Föremålen skall få direktavskrivas, men vid försäljning skall de tas upp till reavinstbeskattning. En förutsättning för att kunna försörja sig på sin konst är att man når ut till de konstintresserade. I utredningen En konst att leva konstaterar man att drygt 4 % av konstnärerna i åldern 45–64 år inte haft någon utställning under de senaste åren trots att man anser sig vara yrkesverksam.

Fel! Okänt namn på

I samma utredning visar man på att de offentliga kulturinstitutionerna är viktigast. Närmare 80 % av de yrkesaktiva konstnärerna har deltagit i utställningar på någon offentlig institution.

En stor grupp konstnärer har sin ateljé förlagd till bostaden. Med dagens inkomstskattelag är möjligheterna till avdrag för arbetsrum mycket små. Därför bör man utveckla rätten till avdrag för arbetsrum, inte bara för konstnärer utan för alla yrkesgrupper som har användning av arbetsrum i bostaden.

6 Kulturskaparna som småföretagare

Som nämnts ovan är många konstnärer, inte minst bildkonstnärer, egenföretagare. Det är därför viktigt att regler som kringgärdar småföretagandet förenklas eller avskaffas. Nedan vill vi peka på några förslag som skulle förenkla situationen för konstnärer.

Samhällets kostnader för tillväxthämmande regler är betydande. Priset betalar medborgarna, främst i form av sämre levnadsstandard och begränsad valfrihet. Bättre och enklare regler måste snarast införas.

Den av regeringen tillsatta Småföretagsdelegationen har i sin rapport en lång rad förslag som är av sådan art att de dramatiskt skulle underlätta för småföretagen utan att ge upphov till statsfinansiella kostnader. Många av de förslag till regelförändringar som delegationen presenterade skulle genast kunna genomföras.

Arbetet med regelförenklingar bör ges en hög politisk prioritet, och företagarna själva bör få påverka arbetet genom samråd. Vi vill att alla nya förslag från regeringen som påverkar företagets villkor skall föregås av en noggrann analys av effekterna. Även myndigheter som ger ut föreskrifter skall omfattas av kravet att göra en konsekvensanalys.

F-skattsedeln har blivit företagandets skattemässiga grund. Utan F-skattsedel är det svårt eller omöjligt att bedriva näringsverksamhet. Därför måste utgångspunkten vara att alla som begär F-skattsedel skall tilldelas sådan, om det inte framstår som uppenbart att det angivna företagssyftet är oseriöst.

De förändringar vi pekat på ovan skulle, om de genomfördes, i allra högsta grad också underlätta för konstnärer som i dag är småföretagare. Ytterligare en fråga som vi vill nämna här handlar om upphovsrätten.

På samma sätt som småföretagare i andra branscher kan trygga sin försörjning med hjälp av t.ex. patent eller mönsterskydd, måste konstnärer kunna känna sig säkra på att lagar och regler om upphovsrätt ger dem en fullgod säkerhet för att deras verk skall vara skyddade.

Ett problem för småföretagarna är att deras intressen är dåligt tillvaratagna i det sociala försäkringssystemet, trots att de kan vara lika eller t.o.m. mer sårbara än de som är anställda. Det finns också skäl att se över möjligheterna för företagare att vara deltidsarbetslösa. Riksdagen beslöt våren 2004, mot Socialdemokraternas vilja, att en utredning skyndsamt skulle tillsättas för att

se över företagares ekonomiska situation vid arbetslöshet. Det är angeläget att denna fråga löses snarast.

7 Behövs bidragen?

Olika stöd och ersättningsformer, såsom exempelvis visningsersättning, utställningsersättning, konstnärsbidrag, projektbidrag och långtidsstipendier, bör förändras. Med alltför omfattande stödformer är risken stor att ersättningarna snarare går till kulturadministratörer än till kulturskapare. Projektmedel är i hög grad knutna till institutionerna i stället för till den eller de konstnärer som skall utföra arbetet. Inkomstgarantin är ett bidrag som är inkomstrelaterat och garanterar konstnären en lägsta inkomstnivå. Inkomstgarantin kan gälla under mottagarens återstående livstid.

Antalet inkomstgarantier fastställs av Sveriges författarförbund tillsammans med Konstnärsnämnden. Dessa kan beviljas till aktiva konstnärer som står för konstnärlig verksamhet av hög kvalitet. Stödet kan maximalt uppgå till fem basbelopp per år. Antalet personer som erhåller inkomstgaranti är för närvarande 157 stycken.

Konstnärsstipendier är ett samlingsbegrepp och innefattar olika typer av tidsbegränsade stipendier och bidrag, såsom arbetsstipendier, pensionsbidrag, tillfälliga stipendier samt internationellt inriktade bidrag.

Medlemskap i någon organisation har blivit ett kriterium för kvalitet och den enskilde konstnären som inte vill delta ställs utanför.

Vi förordar i likhet med konstnärerna att statens stöd inriktas på att öka de yrkesverksamma konstnärernas möjligheter att få ersättning för det arbete de utför och möjliggöra att verken visas och framförs inför publik. Vi ser fram emot regeringens löfte om att se över bidragen.

8 Socialförsäkringar

Villkoren för att de professionella konstnärerna skall kunna basera sin försörjning och inbetalning till socialförsäkringssystemet på ersättning för utfört arbete måste som sagt förbättras och underlättas.

En ökad efterfrågan av konstnärernas alster och kompetens leder till ökade arbetsmöjligheter och därmed till ökade inkomster. I stället för selektiva stöd och bidrag skall statens åtgärder inriktas på att förbättra konstnärernas arbetsmarknad och deras möjligheter att försörja sig.

Två typer av ekonomiska förhållanden är karaktäristiska för konstnärsyrket. Den ena är etableringen; det tar lång tid att etablera sig som konstnär. Den andra är att inkomsterna är ojämna över tiden. Detta visar med tydlighet behovet av ändrade, mer individanpassade system. Vi presenterar nedan ett antal förslag vars syfte är att uppnå just detta.

Fel! Okänt namn på

9 Sjukpenning

Enligt lagen om allmän försäkring har den som är inskriven hos allmän försäkringskassa rätt till sjukpenning om den sjukpenninggrundande inkomsten uppgår till minst 24 % av basbeloppet. För arbetstagare svarar arbetsgivaren för sjuklön under de första två veckorna, och först därefter träder sjukförsäkringen in.

Egenföretagare betalar själva sina sjukförsäkringsavgifter. Avgörande för sjukpenningens storlek är den sjukpenninggrundande inkomsten. Den motsvarar det årliga arbete som individen antas få för sitt arbete.

För företagare i uppbyggnadsskedet, dvs. vanligtvis de tre första åren av verksamheten – för kulturskapare kan tiden vara ännu längre – grundas ersättningen på en jämförelse med den inkomst som utgår för motsvarande arbete i ett anställningsförhållande. Försäkringsinkomsten skall ersätta arbetsinkomster vid sjukdom.

För egenföretagare är sjukpenningen komplicerad eftersom den grundar sig på nettoinkomsten. Det kan vara svårt att skilja på företaget och företagaren, inte minst när det gäller konstnärer, eftersom hans eller hennes arbete utgörs av den egna arbetsinsatsen. Intäkterna kan upphöra helt vid sjukdom. Kvar finns att betala t.ex. ateljéhyra, räntekostnader och abonnemang. Dessa kostnader inryms ej i sjukpenningen. Skall konstnärer vara berättigade till sjukpenning måste de betala sjukförsäkringsavgift. Det bör dock vara möjligt för konstnären att komplettera sjukpenningen med en tilläggsförsäkring. Tilläggsförsäkringen bör utformas så att den täcker inkomstförlust även vid föräldraförsäkring, havandeskapspenning och arbetsskadeförsäkring.

10 Pensionssystemet

Regeringen har tillfört 45 000 000 kr till pensioner för personal vid statligt stödda teater-, dans- och musikinstitutioner. Detta är inte tillräckligt, hävdar bl.a. representanter för Svensk Scenkonst, utan utgör endast en kompensation för tidigare felräkningar från statens egen pensionsmyndighet. Problemet med scenkonstnärernas pensioner kvarstår således och behöver snarast lösas. Det gäller framför allt personer som är verksamma inom de fria dans- och teatergrupperna.

11 Socialbidrag

Enligt socialtjänstlagen utgår socialbidrag efter ansökan till den som inte kan tillgodose sin försörjning på annat sätt. Socialbidraget prövas individuellt. För konstnärliga utövare, inklusive författare, görs vissa särskilda bedömningar. Alla stipendier räknas som inkomst. Det finns inga generella regler huruvida stipendier som skall finansiera kostnader för material, ateljé, resor m.m. skall

bedömas. Praxis varierar från kommun till kommun. Kravet på konstnärer bör vara samma som för alla andra. Vidare bör reglerna var enhetliga, samma regelverk skall gälla för hela landet.

12 Skatteregler för scenkonstnärer

Skatteverket har drivit frågan om beskattning av traktamenten och förmånsbeskattning av fri bostad och fria resor mot bl.a. Malmö Opera och Musikteater samt Malmö Dramatiska Teater AB. Teatrarna har hävdade att anställd pjäskontrakterad personal (frilansare) inte skall beskattas för ovanstående, dvs. samma regler skall gälla kulturskapare som gäller t.ex. byggnadsarbetare.

Skatteverket å sin sida har drivit linjen att det skall beskattas, och därmed beläggas med sociala avgifter. Efter att frågan avgjorts i kammarrätten till Skatteverkets fördel skickade teatrarna en ansökan om prövningstillstånd till Regeringsrätten. Enligt beslut fick målet inte prövningstillstånd. Kammarrättens dom ligger därmed fast.

För teatrarnas del betyder detta att de måste betala sociala avgifter för ovan nämnda ”förmåner”. Vidare innebär det att hela traktamentet är skattepliktigt. Bostad och resor skall dessutom förmånsbeskattas.

Teatrarna har hävdade att pjäskontrakterad personal, dvs. frilansare, skall likställas med t.ex. byggnadsarbetare som inte beskattas för ”fri bostad” på annan ort än den mantalsskrivna.

Kammarrättens dom innebär ett merarbete för den anställde som måste yrka avdrag för dubbel bosättning, avdrag för kostnadsersättningar i samband med tjänsteresor. Belopp över Skatteverkets fastställda belopp om dags- respektive natttraktamenten skall likväl beskattas. För teatrarna innebär det en ca 30-procentig merkostnad (motsvarande kostnaden för sociala avgifter) för arbetskostnader avseende frilanspersonal.

I längden innebär detta naturligtvis att scener runtom i vårt land tvekar att ta in skådespelare som kommer från andra delar – vilket i sin tur leder till ökad arbetslöshet, sämre scenutbud och i förlängningen en utarmning av den svenska scenkonsten.

13 Arbetsmarknadsstöd

Arbetslöshetsförsäkringen omfattar såväl arbetstagare som företagare. Ersättning betalas ut under förutsättning att den försäkrade är oförhindrad att åta sig arbete för en arbetsgivare minst 3 timmar per arbetsdag och i genomsnitt 17 timmar per vecka. Den försäkrade skall vara beredd att anta ett erbjudet lämpligt arbete.

Under den tid konstnären uppbär arbetslöshetsersättning skall konstnären stå till arbetsmarknadens förfogande. Konstnären skall vara anmäld på arbets-

Fel! Okänt namn på

förmedlingen och det skall upprättats en individuell handlingsplan för framtiden.

En utvärdering av AF-kultur måste göras för att se vilka effekter som uppnåtts.

14 Utveckla nya försäkringsalternativ

Eftersom konstnärliga yrkesutövare med låga och ojämna inkomster har svårt att få del av det sociala trygghetssystemet under dess nuvarande utformning bör det vara möjligt för konstnärerna att i stället välja privata försäkringslösningar för att tillgodose sina behov inom socialförsäkringsområdet. Inbetalda egenavgifter bör i så fall ej tillfalla staten utan den försäkringslösning den enskilde konstnären valt. Som försäkringsgrundande inkomst bör även de skattefria stipendierna inkluderas.

Ett utmärkt komplement till det allmänna socialförsäkringssystemet utgörs av försäkringar som administreras av de olika konstnärsförbunden, t.ex. Författarförbundet.

Konstnärer bör i möjligaste mån omfattas av samma regler som rör andra företagare och inkomsttagare.

15 Inkomster – inte bidrag

Vi har ovan visat att en förändring av politiken på en rad områden skulle innebära väsentligt bättre arbetsförhållanden för landets konstnärer. Avslutningsvis vill vi ändå betona att det är självklart att konstnärer bör kunna basera sin försörjning på ersättning för utfört konstnärligt arbete och inte på bidrag.

Nya ekonomiska stödinsatser är inte den enda och inte heller den viktigaste lösningen. En bra väg för att stimulera köp av etablerade konstnärer är att tillåta företag och institutioner att göra avdrag i bokföringen för konst- och konsthantverk som inköps till deras lokaler. Kultursponsringen gynnar såväl näringsliv som konstnärer. Detta gäller naturligtvis också sponsring av t.ex. teatrar och konserter. Efter de domar som kom våren 2000 vad gäller kultursponsring och rätten att få avdrag för kostnader är det väsentligt att statsmakten ger klara, tydliga och generösa regler för vad som skall gälla. För oss moderater blir det då självklart att den klagande lagstiftningen innebär att det blir lättare för företag att ge ekonomiskt stöd till olika former av kulturyttringar. Vi utvecklar vår syn på sponsring i motion 2005/06:Sk322 av Kent Olsson m.fl. (m).

I stället för att öka mängden arbetsmarknadsåtgärder måste de konstnärliga utövarna ges bra villkor som gör det möjligt att leva på sitt arbete i stället för att vara bidragsberoende. Det offentliga samhällets satsningar på konst

Fel! Okänt namn på

skall ske genom direkt arbete till konstnärerna och inte genom arbetsmarknadspolitiska åtgärder.

Högskoleverket bör se över utbildningarna vid våra konsthögskolor. Det råder i dag en brist på samstämmighet mellan de konstnärliga utbildningarna och arbetsmarknaden. Under de senaste årtiondena har det tillkommit ett antal nya yrken. Det gäller också de konstnärliga yrkesinriktningarna. Med de ”nya företag” som finns i dag kan en konstnärlig utbildning också användas på sätt som inte direkt sätts i samband med ett konstnärligt skapande. Vi anser att ett gemensamt basår för alla våra konstnärliga utbildningar bör införas, där affärsjuridik, marknadsföring och entreprenörskap får en viktig roll.

Stockholm den 27 september 2005

Kent Olsson (m)

Lena Adelsohn Liljeroth (m)

Anita Sidén (m)

Henrik S Järrel (m)

Anne Marie Brodén (m)

Anna Lindgren (m)

Margareta Pålsson (m)

Henrik Westman (m)